

TÖRŐ ISTVÁN

JOBBA HA ARCOMRA VÉGLEG RAÖNTÖD AZ ÖSSZETORLÓDOTT
emlék-arcok hordalékát
jobb ha ujjamat is elrakod a hajadat simogató többi kezek
emléktárába

jobb ha a megráncosodott nevetések közt az enyémet is kidobod
a leszázalékolt érzések valamelyik idényvégi kiárusításánál

jobb ha nem fényesítgetsz
és nem is szégyenkezel
mikor mindent el kell magyarázni

én testetlen őrizlek
arcod fehér köd

hogymindig várhasalak
a te arcod mindenki arca

gondosan kuporgatva nem kell a hangod

a szemed
a nevetésed

csak azért hogy legyen valami a nyomdagép délutánokon

kedvesem ködvirág
kínszagató szél fúj

kedvesem ködvirág
nehéz ma várni
kínszagató szél fúj

JELENTÉS NÉLKÜLI SZAVAK ALÁ SZORULVA

felrázatlan időzónában

még előtte

sírás szemetel

őrizzed
ami megmaradt